

ikke ville være brøstholdne ved at udelukkes fra, hvad der bestemmes for det øvrige Land, men her i dette Tilfælde forekommer det mig, at man ikke kan opstille et lignende Raisonnement, fordi det i ganske særlig Grad er i Forholdet mellem Kjøbenhavn og Frederiksberg, at der vil være en Retfærdighedshandling at udføre ved just her at gøre denne Lovs Bestemmelser gældende. Jeg vil derfor meget beklage, om Bestemmelserne i § 5 bleve stående, selv under denne mildere Form, at denne Paragraf om 3 Aar skal revideres. Jeg havde for Ræsten gerne set, at denne Indvending var bleven fremført af ærede københavnske Medlemmer, som høre til Flertallet her i Tinget, fordi den saa vilde have saa meget mere Vægt; men da den endnu ikke er fremkommen fra nogen af de Herrer's Side, beder jeg dem underhaanden gøre deres Indflydelse, gældende, saaledes at Kjøbenhavn ikke vil blive saa brøstholden, som det vilde være Tilfældet, hvis § 5 faar Lov at staa uforandret i dette Lovforslag.

Judenrigsministeren (Hørring):

Det første store Spørgsmaal, som er kommet frem under denne Debat, er dette, om det vil være rigtigt at opgive en Revision af den kommunale Skattelovgivning i sin Helhed. Det ærede Medlem for Ringkøbing Amts 1ste Valgkreds (S. C. Christensen) henvisste til, at man i ethvert Tilfælde ved at fremme det Lovforslag, der foreligger her, vil udslyde en Revision af den kommunale Skattelovgivning paa ubestemt Tid. Jeg maa selvfølgelig erkende Rigtigheden heraf, i alt Fald delvis. Hvis man vedtager Reglerne, saaledes som de nu ere foreslaaede, vil Opfordringen til at tage dette store Arbejde op, blive saa meget ringere, i alt Fald i den første Tid. Men paa den anden Side tror jeg heller ikke, at der vil gaa ret mange Aar, før Kravet om en Omordning af den kommunale Skattelovgivning vil melde sig igen med en ikke ringe Styrke. Jeg tror ikke, man behøver at frygte for, at dette Krav overhovedet skal dø hen eller blive skrinvagt for steds. Naar man imidlertid ser hen til, hvorledes det er gaaet med de Forsøg, der i en længere Aarrække have været fremme for at faa en Forandring af den kommunale Skattelovgivning, har det jo været saaledes, at man oprindelig begyndte med Kravet om, at der skulde indføres en interkommunal Bestatning. Det var et Krav, der var stærkt oppe i Befolkningen ude omkring i Landet, og navnlig da i Købstæderne, og det, man mente, var i Grunden dette, at man skulde komme til en

Bestatning af Aktieselskaber og andre af den Slags Selskaber, og tillige, at man skulde kunne give Næringskommunen Afgang til at bestatte de næringsdrivende, der ikke havde Ophold i den. Det var i Grunden disse to Punkter, man havde for Øje, naar Forordningen blev rejst om en interkommunal Bestatning. Men efterhaanden som Sagen er bleven drøftet, har Forordningen om en Reform paa dette Omraade udvidet sig. Man har ment, at man burde tage Spørgsmaalet om en Revision af Skattelovgivningen i det hele taget op, og man naagede endelig saa vidt, som vi vare i forforrige Samling, da Regeringen fremsatte sit Lovforslag i Lands tinget. Dette Lovforslag indeholdt i Virkeligheden en fuldstændig Revision. Det indeholdt for det første forskellige Endringer og specielle Bestemmelser, og da navnlig ogsaa Endring i Bestemmelsen om, hvor langt det Ophold skal være, som danner Grundlaget for Skattepligten. Og allerede med Hensyn til dette vil jeg da straks sige, at der ingenlunde var Enighed mellem Rigsdagens Ting. Det var ikke saa lidt forskellige Opfattelser, der gjorde sig gældende her. Men det var for Ræsten nok muligt, at man kunde være kommen hinanden i Møde paa dette Punkt. De Bestemmelser, der ellers vare blevne optagne her, vare ikke af en anden Beskaffenhed, end at man sikkert ogsaa kunde være bleven enig derom. Men det Lovforslag, jeg her taler om, havde ved Siden af disse Bestemmelser tillige Bestemmelser om en Omordning af Vigningsmyndighederne, om Indførelsen af en mellemkommunal Skattefordeling og endelig Bestemmelser om ny Skatteobjekter, nemlig Bestatning af Aktieselskaber og deslige samt Indførelsen af Bygnings skyld. Med Hensyn til disse tre Punkter, nemlig en Omorganisation af Vigningsmyndighederne, den mellemkommunale Skattefordeling og Bygnings skylden, er Forholdet dette, at man fra forskellige Sider stod hinanden temmelig fjern. Jeg tror, man tør sige, at Tiden endnu ikke var kommen til, at man kunde mødes med Hensyn til Bygnings skylden, at vi med Hensyn til Forandring i Vigningsmyndighedernes Organisation sikkert havde for os en saa stor Forskel i Opfattelsen, at den ikke let vilde kunne udjævnes i den nærmeste Tid, og endelig, hvad den mellemkommunale Skattefordeling angaar, at man var bleven paa det rene med, at i den Form, hvori Reglerne nu vare blevne fremsatte, vilde man ikke have dem. Saaledes som det sidste Lovforslag var affattet angaaende den mellemkommunale Skattefordeling, var Lovforslaget fuldstændig korrekt. Det gif jo ud paa, at Opholdskommunen skulde vedblive